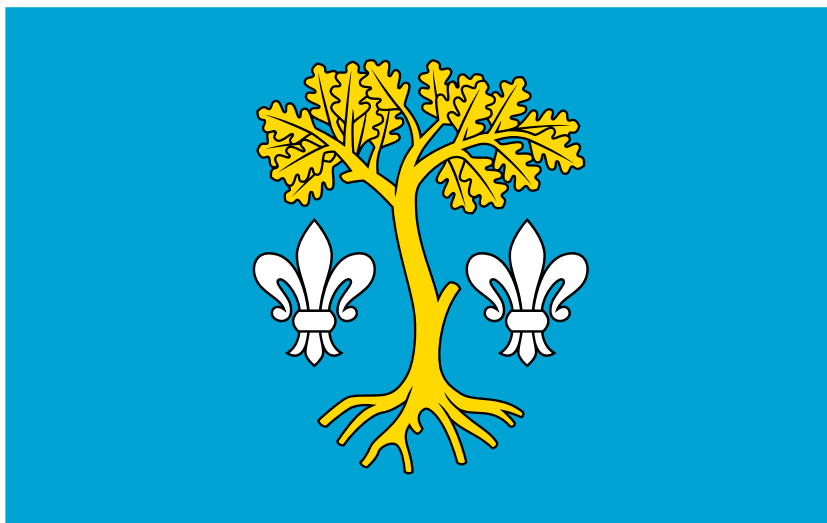
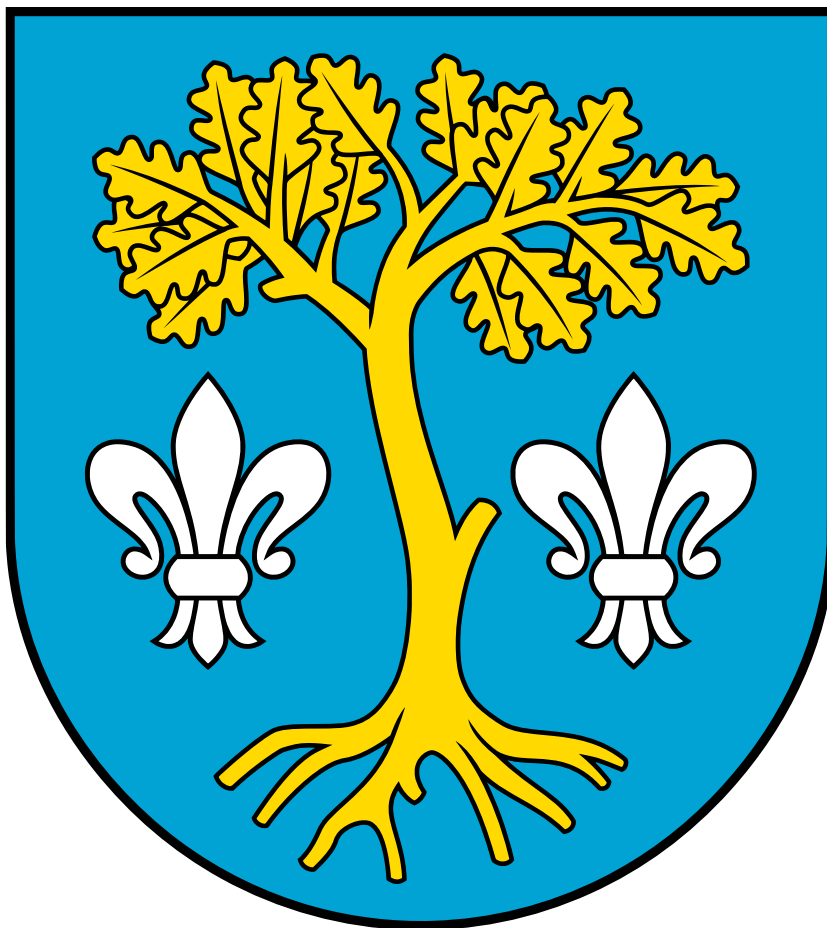

STUDIUM HERALDYCZNO-HISTORYCZNE PROJEKTÓW SYMBOLI GMINY DĘBOWIEC

WOJEWÓDZTWO PODKARPACKIE, POWIAT JASIELSKI

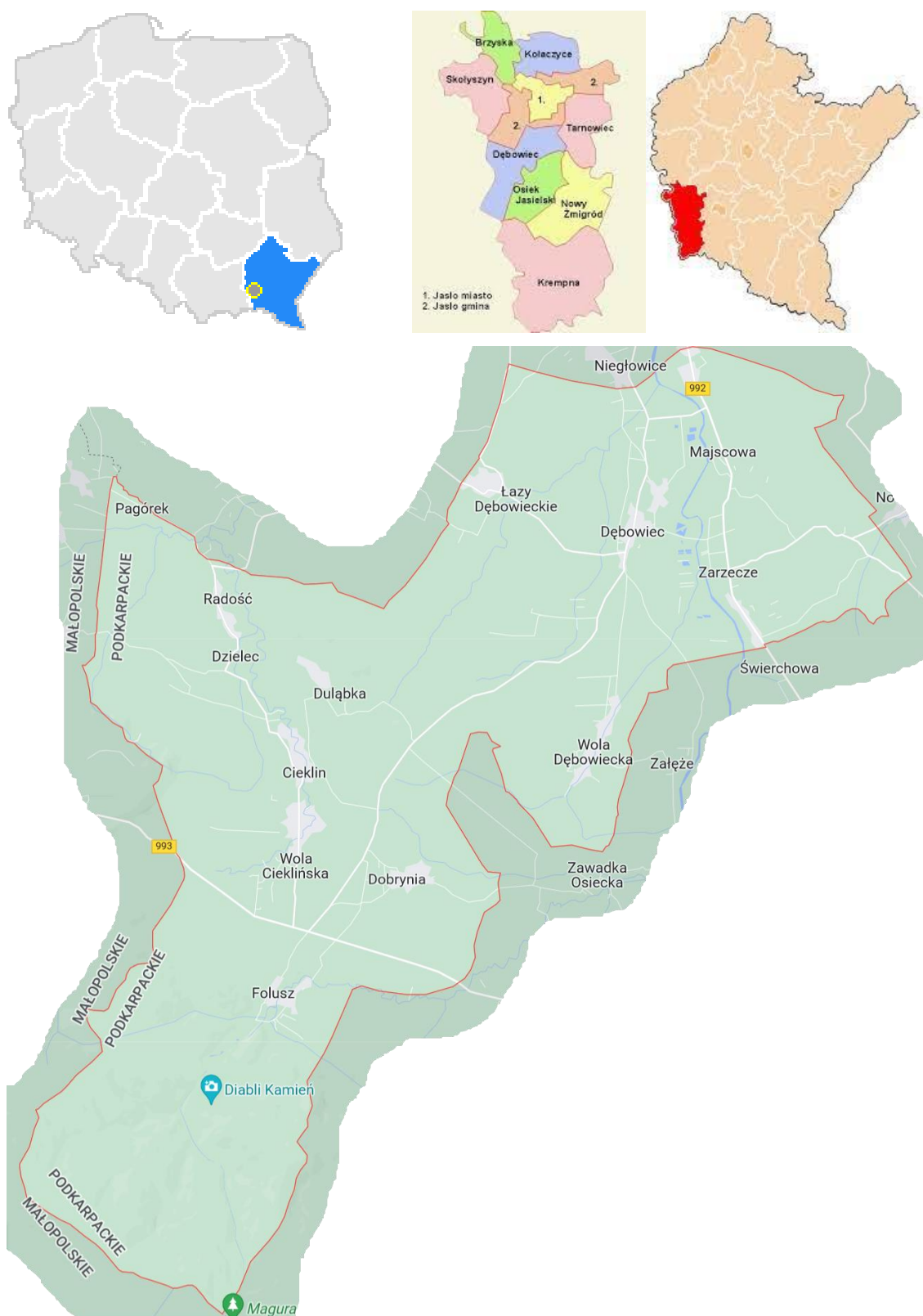

Kamil Wójcikowski, Robert Fidura, Czerwiec 2023

Treść

Charakterystyka gminy Dębowiec.....	3
Warunki geograficzno-przyrodnicze	5
Zabytki	6
Rys historyczny Dębowca	8
Tradycje heraldyczne Dębowca.....	10
Symbolika herbu Dębowca.....	16
Herb gminy Dębowiec	17
Flaga, banner i flaga stolikowa gminy Dębowiec	18
Pieczęć gminy Dębowiec	19
Sztandar gminy Dębowiec	19
Projekt herbu gminy Dębowiec.....	20
Projekt flagi gminy Dębowiec.....	21
Projekt flagi gminy Dębowiec – rysunek konturowy.....	22
Projekt banneru gminy Dębowiec	23
Projekt banneru gminy Dębowiec – rysunek konturowy	24
Projekt flagi stolikowej gminy Dębowiec	25
Projekt flagi stolikowej gminy Dębowiec – rysunek konturowy	26
Projekt pieczęci gminy Dębowiec.....	26
Projekt sztandaru gminy Dębowiec – strona prawa	28
Projekt sztandaru gminy Dębowiec – strona lewa.....	29

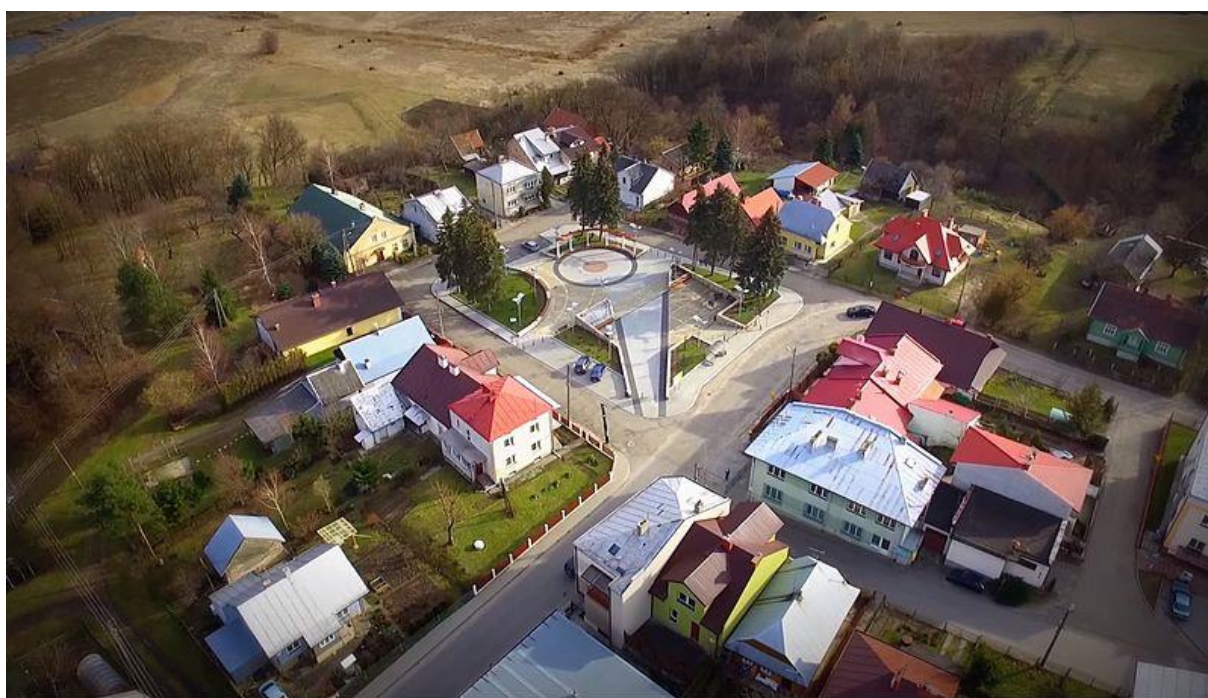
Charakterystyka gminy Dębowiec

Rysunek 1: Położenie gminy Dębowiec na mapie Polski, powiatu, województwa oraz mapa gminy Dębowiec¹

¹ Źródło: Wikimedia Commons oraz Google Maps

Gmina Dębowiec to gmina wiejska położona w środkowej części powiatu jasielskiego, w zachodniej części województwa podkarpackiego. Sąsiaduje z gminami Jasło, Krempna, Nowy Żmigród, Osiek Jasielski, Tarnowiec w powiecie jasielskim oraz Lipinki i Sękowa w powiecie gorlickim i województwie małopolskim. Przez gminę przebiegają drogi wojewódzkie nr 992 i 993. Gmina Dębowiec ma powierzchnię 85,81 km², zaś według stanu na 31.12.2020 było tu 8920 mieszkańców, z czego w Dębowcu 2290 mieszkańców. Do gminy, oprócz Dębowca, należy jeszcze Cieklin, Dębowiec, Duląbka, Dzielec, Dobrynia, Folusz, Łazy Dębowieckie, Majscowa, Pagórek, Radość, Wola Cieklińska, Wola Dębowiecka, Zarzecze. Siedzibą władz gminy jest Dębowiec, dawne miasto królewskie (w II połowie XVIII wieku prywatne), lokowane przez Kazimierza Wielkiego przed 1349 rokiem, pozbawione praw miejskich w 1934 roku. Pod względem historycznym Dębowiec leży w ziemi krakowskiej i prowincji Małopolsce, w czasach I Rzeczypospolitej położony był w powiecie bieckim w województwie krakowskim. Z 2010 roku pochodzi informacja, wedle której planowano starać się o odzyskanie praw miejskich wzorem pobliskich Kołaczyc².

Fot. 1: Rynek w Dębowcu³

---

² Własne ustalenia

³ Fot. Wojciech Żebracki

Warunki geograficzno-przyrodnicze

Obszar gminy wchodzi w skład Pogórza Jasielskiego, Doliny Wisłoki oraz Beskidu Niskiego. Teren gminy Dębowiec jest cenny przyrodniczo i krajobrazowo. Rzeźba terenu jest nieco pofałdowana ze wzgórzami i niskimi górami na południu. Znajduje się tutaj pięć obszarów Natura 2000. Południowa część gminy wchodzi w skład Magurskiego Parku Narodowego. Przez północno-wschodnią część gminy w pobliżu Dębowca (na wschód od miejscowości) przepływa Wisłoka. Teren gminy odwadnia też kilka mniejszych cieków. Tutejsze wody mają I i II klasę czystości. Do osobliwości przyrodniczych na terenie gminy należy tzw. Diabli Kamień, czyli grupa skał stanowiąca pomnik przyrody, leżąca na północnym skraju Magurskiego Parku Narodowego w pobliżu miejscowości Folusz⁴.

Fot. 2: Diabli Kamień⁵

---

⁴ Informacje Gminy Dębowiec

⁵ Fot. NaSzlaku.com

Zabytki

Według danych Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, na terenie gminy Dębowiec znajdują się⁶:

- Kościół parafialny pw. św. Michała Archanioła w Cieklinie z przełomu XIX i XX wieku,
- Kościół parafialny pw. Św. Bartłomieja w Dębowcu z XIX wieku,
- Dom Ubogich „Szpitalka” z XIX wieku w Dębowcu,
- Kapliczka skrzynkowa drewniana, na ścianie „Szpitalki”, z połowy XIX wieku,
- Budynek drewniany modrzewiowy nr 109 w pobliżu „Szpitalki”,
- Cmentarz z I wojny światowej nr 11 w Woli Cieklińskiej.

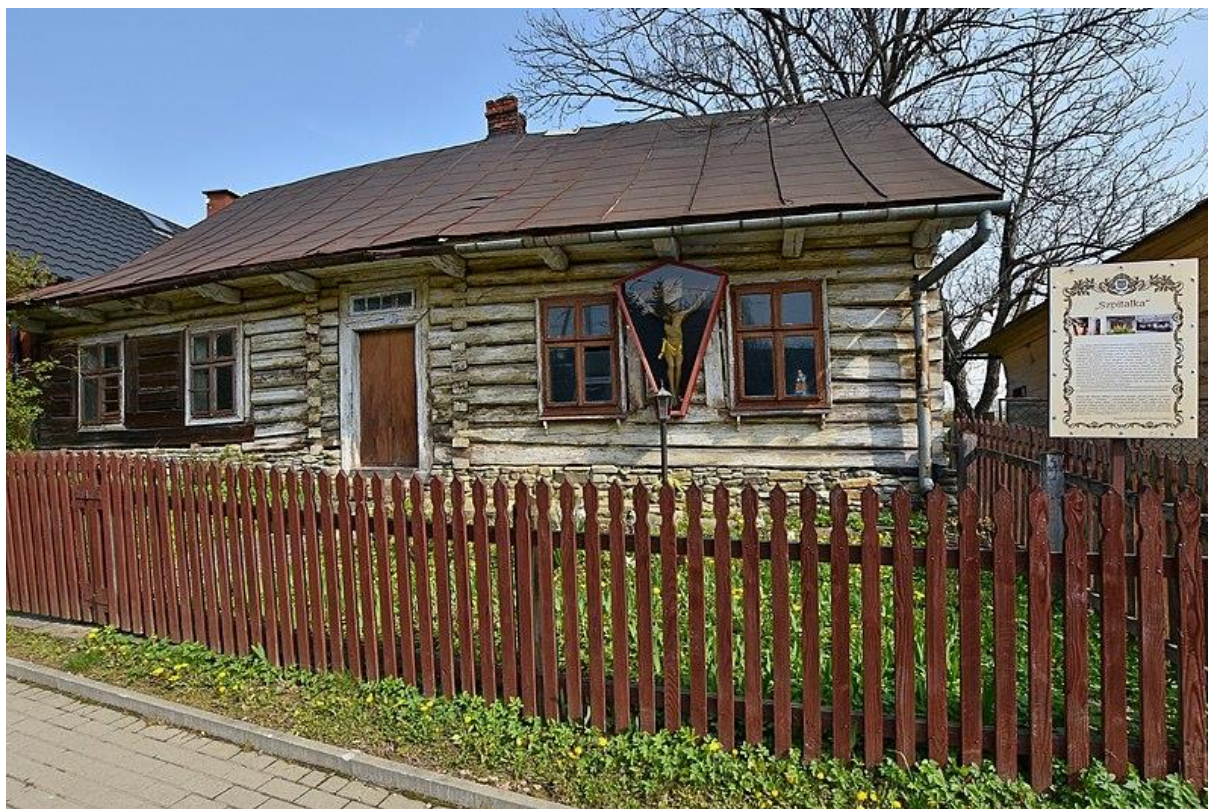
Fot. 3: Kościół parafialny w Dębowcu⁷

---

⁶ Gmina Dębowiec

⁷ Wikimedia Commons, autor Henryk Wielamowicz

Fot. 4: „Szpitalka” w Dębowcu⁸

---

⁸ Wikimedia Commons, autor Henryk Wielamowicz

Rys historyczny Dębowca

Ponieważ siedziba władz gminy Dębowiec była ośrodkiem miejskim, symbolika gminy Dębowiec będzie tożsama z symboliką miasta Dębowiec. W związku z tym rys historyczny gminy ograniczony zostanie do rysu historycznego miasta Dębowiec. Historia pozostałych miejscowości gminy nie będzie miała znaczenia dla symboliki gminy Dębowiec, ponieważ herb gminy opierać się będzie o dawne pieczęcie miejskie Dębowca.

Pierwotna nazwa wsi brzmiała Dębowy Dział, od przymiotnika *dębowy* i słowa *dział*, oznaczającego granicę wsi biegnącą grzbietem góry. Świadczą o tym wczesne zapisy nazwy: *Dambowdzyal* (1349), *Dambowczal* (1375), *Dambzal* (1415), *Dambowdzyal* (1522). Nazwa Dębowiec pojawiła się w XV wieku jako *Dambowyecz* (1441), następnie *Dembowiec* (1680), *Dębowiec* (1794). Samo słowo *dębowiec* wskazuje na las dębowy⁹.

We wczesnym średniowieczu miał tutaj być gród. Pierwsza wzmianka o miejscowej parafii pochodzi z roku 1328. W roku 1349 Dębowiec wzmiankowany jest już jako miasto. Prawdopodobnie był miastem już wcześniej, a król Kazimierz Wielki przeniósł je z prawa polskiego na magdeburskie. Było to ważne miasto królewskie na szlaku handlowym węgiersko-ruskim. W owym czasie liczyło ok. 500 dusz. Dębowiec otrzymał przywileje handlowe oraz sądownicze. Dębowiec i okoliczne dobra królewskie bywały często wypuszczane w dzierżawę. Np. od 1430 roku dzierżawcą Dębowca był chorąży spod Grunwaldu Marcin z Wrocimowic herbu Półkozic. Jego potomkowie pisali się niekiedy z Dębowca. Dębowiec był ośrodkiem dóbr królewskich, a później siedzibą starostwa niegrodowego. W roku 1474 miasto poważnie zniszczyli Węgrzy. W roku 1528 Dębowiec i okoliczne wsie król Zygmunt Stary wydzierżawił Marcinowi Myszkowskiemu. Po Myszkowskich tutejszymi starostami byli Tarłowie, Mniszchowie i Siemieńscy. Niektórzy starostowie zmuszali mieszczan do odrabiania pańszczyzny, ci zaś zanosili skargi do króla. W efekcie Dębowiec otrzymał królewski przywilej w 1669 roku, potwierdzający, że mieszczanie dębowieccy nie muszą odrabiać pańszczyzny. Jan III Sobieski nadał Dębowcowi przywilej na dwa dodatkowe jarmarki. Miejskowe rzemiosło było zorganizowane w cztery cechy. Szewcy otrzymali przywilej w 1613 roku, zaś tkacze w 1633 roku. W roku 1626 miał miejsce niszczycielski pożar, w efekcie którego mieszczanie zostali zwolnieni z podatków na 4 lata. Mimo to rozwój miasta wyhamował, a ponowne ożywienie

---

⁹ Red. Kazimierz Rymut, *Nazwy miejscowe Polski. Historia, pochodzenie, zmiany*, T. 2 [C-D], Kraków 1997, s. 339-340

gospodarcze miało tutaj miejsce w drugiej połowie XVIII wieku. W roku 1765 było tutaj ponad 100 rzemieślników, z czego 66 tkaczy i 25 szewców. Mniej liczne rzemiosła zrzeszał zbiorczy cech zwany „gajnym”. Część dębowieckich tkaczy wykonywało tzw. rąbki, znane nie tylko w kraju, ale też w Anglii i Francji. Po rozbiorach Polski dobra dębowieckie trafiły w ręce prywatne – najpierw właścicielem był Maksymilian Zborowski. Ostatnim był Florian Ziemalski, minister dla Galicji w austriackim rządzie. Od końca XIX wieku tutejsze rzemiosło zaczęło podupadać. Od 1880 roku zaczęła się emigracja zarobkowa do Brazylii i Ameryki Północnej. W ciągu 10 lat w obu kierunkach wyjechało ok. 300 osób. 26 maja 1934 roku podupadły Dębowiec utracił prawa miejskie. Po II wojnie światowej w wyniku ożywionych kontaktów z Jasłem (miejsce pracy i nauki), Dębowiec zaczął ponownie się rozwijać. Impulsem rozwoju po 1990 roku było także powstanie lokalnej przedsiębiorczości. W latach 1975-1998 miejscowość należała do województwa krośnieńskiego, zaś od 1999 roku do powiatu jasielskiego i województwa podkarpackiego^{10 11 12}.

---

¹⁰ Red. Mateusz Siuchniński, *Miasta polskie w tysiącleciu*, Tom II, s. 347-248

¹¹ Monika Sławiak, *Dębowiec – dawne miasto w powiecie jasielskim*, praca magisterska obroniona w 2016 roku na Wydziale Geografii i Geologii UJ

¹² *Stowarzyszenie Miłośników Dębowca*, Kalendarium ważniejszych wydarzeń z dziejów Dębowca, <http://www.smdebawiec.pl/Historia-D%C4%99bowca.php> dostęp 12.09.2022

Tradycje heraldyczne Dębowca

Najistotniejsze informacje dotyczące przedrozbiorowej symboliki Dębowca zebrał i opublikował dr Henryk Seroka¹³.

Dębowiec w czasach staropolskich posługiwał się całym systemem pieczęci. Wchodziły w jego skład pieczęci: ogólnomiejska, sygnetowa oraz ławniczo-wójtowska.

Najstarsza znana pieczęć miejska Dębowca datowana jest na XIV wiek. Pieczęć okrągła, o średnicy ok. 25 mm. W polu pieczęci znajduje się godło w postaci dębu z charakterystycznie wykrzywionym pniem, flankowanego przez dwie lilie. Legenda otokowa oddzielona linią perełkową głosi + S(IGILLUM) HOC EST S(IGNUM) FIDELIUM CIVIUM DE DAMBOWICZHAL¹⁴, czyli PIECZĘĆ, TO JEST ZNAK WIERNEGO MIASTA DĘBOWYDZIAŁ. Odciski tej pieczęci zachowały się w kolekcji Wiktora Wittyga w Muzeum Narodowym w Krakowie – jeden luźny, datowany na 1564 rok, zaś drugi na dokumencie z 1544 roku, oraz w Archiwum Głównym Akt Dawnych w Archiwum Skarbu Koronnego IV, ks. 21¹⁵, k. 16 (1565 rok), ks. 26, k. 57 (1566 rok). Odrisy tej pieczęci opublikowali Wiktor Wittyg oraz Marian Gumowski.

Fot. 5: XIV-wiecznej pieczęci miejskiej Dębowca na dokumencie z 1544 roku¹⁶

Fot. 6: Odcisk XIV-wiecznej pieczęci miejskiej Dębowca na dokumencie z 1564 roku¹⁷

¹³ Henryk Seroka, *Herby miast małopolskich do końca XVIII wieku*, Warszawa 2002, s. 128-129

¹⁴ U Mariana Gumowskiego + S(IC)HOC . EST . S(IGILLVM) . FIDELIVM . CIVIVM . DAMBOWZHAL

¹⁵ U Seroki, chyba błędnie, ks. 18

¹⁶ Muzeum Narodowe w Krakowie, sygn. VII/rkps./552/15b

¹⁷ Muzeum Narodowe w Krakowie, sygn. VII/rkps./552/15d

Fot. 7: Odcisk XIV-wiecznej pieczęci Dębowca na dokumencie z 1565 roku w AGAD ASK IV¹⁸

Fot. 8: Odcisk XIV-wiecznej pieczęci Dębowca na dokumencie z 1565 roku w AGAD ASK IV¹⁹

Fot. 9: Odrzys najstarszej pieczęci miejskiej Dębowca wykonany przez Mariana Gumowskiego²⁰

Fot. 10: Reprodukacja odcisku najstarszej pieczęci miejskiej Dębowca wykonana przez Wiktora Wittyga²¹

Pieczęcie sygnetowe Dębowca znane są w dwóch wersjach. Pierwsza datowana na wiek XVI, o średnicy 18 mm, z uszczerbionym o lilie herbem Dębowca oraz legendą otokową

¹⁸ Archiwum Główne Akt Dawnych, Archiwum Skarbu Koronnego IV, ks. 21, k. 16

¹⁹ Archiwum Główne Akt Dawnych, Archiwum Skarbu Koronnego IV, ks. 26, k. 57

²⁰ Marian Gumowski, *Najstarsze pieczęcie miast polskich*, s. 62, tabl. VI, nr 73

²¹ Wiktor Wittyg, *Pieczęcie miast dawnej Polski*, s. 51

S[IGILLVM] OP[P]IDI DAMBOWIECZ, znana jest z odcisku na dokumencie z 1534 roku przechowywanym w kolekcji Zofii Piłsudskiej w AGAD oraz z odcisku na dokumencie z 1536 roku w Zbiorze Wittyga w Muzeum Narodowym w Krakowie. Jej reprodukcję opublikował Wiktor Wittyg. Druga pieczęć sygnetowa datowana jest na 1587 rok, który umieszczono w polu pieczęci ponad tarczą z herbem podobnym jak na poprzedniej pieczęci. Legenda otokowa zatarta, widać jedynie fragment ...CIV.... Pieczęć okrągła, o średnicy ok. 23 mm. Luźny odcisk tej pieczęci, datowany na 1589 rok, przechowuje Muzeum Narodowe w Krakowie w Zbiorze Wittyga.

Fot. 11: Odcisk starszej pieczęci sygnetowej Dębowca na dokumencie z 1536 roku²²

Fot. 12: Odcisk starszej pieczęci sygnetowej Dębowca na dokumencie z 1534 roku²³

Fot. 13: Reprodukacja odcisku starszej pieczęci sygnetowej Dębowca wykonana przez Wiktora Wittyga²⁴

Fot. 14: Odcisk pieczęci sygnetowej Dębowca z 1587 roku na dokumencie z 1589 roku²⁵

Fot. 15: Reprodukacja odcisku pieczęci sygnetowej Dębowca z 1587 roku wykonana przez Wittyga²⁶

²² Muzeum Narodowe w Krakowie, sygn. VII/rkps./552/15a

²³ Archiwum Główne Akt Dawnych, Kolekcja Zofii Piłsudskiej, nr 102

²⁴ Wiktor Wittyg, *Pieczęcie miast dawnej Polski*, s. 51

²⁵ Muzeum Narodowe w Krakowie, sygn. VII/rkps./552/15e

²⁶ Wiktor Wittyg, *Pieczęcie miast dawnej Polski*, s. 51

Opis systemu znaków pieczętnych Dębowca zamyka pieczęć wójtowsko-ławnicza, znana Henrykowi Seroce tylko z odrysu opublikowanego przez Wiktora Wittyga. Pieczęć jest owalna, o wymiarach około 32x28 mm. Legenda otokowa głosi SIGILLVM ADVOCAT(IALE) ET SCABIN(ALE) DEMBOVECENS(SIS). W polu pieczęci, które zwieńczone jest koroną jednocześnie rozpoczynającą legendę, znajduje się kompozycja wyobrażająca drzewo, w której lilie zastąpione zostały wychodzącymi z drzewa rękoma trzymającymi miecz i wagę – symbole sprawiedliwości. Wittyg miał widzieć tę pieczęć na dokumencie z 1709 roku w Archiwum Aktów Grodzkich i Ziemskich w Krakowie.

Fot. 16: Odrys pieczęci wójtowsko-ławniczej Dębowca²⁷

Piszącym te słowa udało się dotrzeć do kolejnych odcisków pieczęci Dębowca, których nie przytoczył w swojej pracy Henryk Seroke, a które odnaleziono w lwowskiej kolekcji Schneidra, przechowywanej w Bibliotece im. Stefanyka we Lwowie. W zbiorach lwowskich znajduje się odcisk opisywanej już pieczęci wójtowsko-ławniczej, na dokumencie z 1700 roku, oraz, co ciekawsze, odcisk chyba drugiej pieczęci ogólnomiejskiej na dokumencie z 1790 roku. Niestety odcisk ten jest dość niewyraźny, ale o tym, że jest to inna od znanej pieczęć świadczy fakt, że widać na nim inaczej ułożoną legendę, gdzie na pozycji godziny 9.00 widać chyba napis ...S CIVI... W polu pieczęci nadal znajduje się chyba drzewo flankowane przez lilie, ale już chyba z prostym pniem. Wynika z tego także, że dawny symbol Dębowca był nadal używany przez miasto po zaborach i przejściu w ręce prywatne.

---

²⁷ Wiktor Wittyg, *Pieczęcie miast dawnej Polski*, s. 52

Fot. 17: Odcisk pieczęci miejskiej Dębowca na dokumencie z 1790 z Biblioteki Stefanyka²⁸

Fot. 18: Odcisk pieczęci wójtowsko-ławniczej Dębowca na dokumencie z 1700 roku z Biblioteki Stefanyka²⁹

Piszącym te słowa nie są znane żadne odciski pieczęci miejskich Dębowca z XIX wieku. Kolejne informacje o sfragistyce Dębowca przynosi dopiero okres międzywojenny. Pierwsza znana nam pieczęć z czasów odrodzonej Rzeczypospolitej została odcisnięta na dokumencie z 1921 roku przechowywanym w Archiwum Państwowym w Rzeszowie oddział w Sanoku. Odcisk tuszowy, pieczęć okrągła o średnicy 36 mm. W polu pieczęci znalazła się gałązka dębowa z dwoma liśćmi i dwoma żołędziami. Otok nie oddzielony od pola pieczęci. Legenda otokowa głosiła * URZĄD GMINNY MIASTECZKA DEMBOWCA.

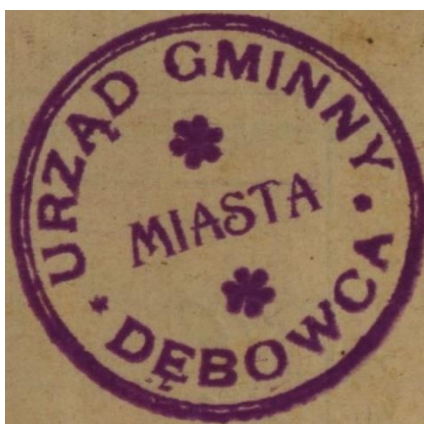
Fot. 19: Odcisk pieczęci Dębowca na dokumencie z 1921 roku³⁰

²⁸ Biblioteka im. Stefanyka we Lwowie, Teki Antoniego Schneidra (fond 144) Część III. Zbiór materiałów do heraldyki i sfragistyki miast galicyjskich. Lit. D-F, s. 70, fot. dzięki uprzejmości p. Daniła Krawca, któremu autorzy tych słów składają serdeczne podziękowania

²⁹ J.w. s. 68

³⁰ Archiwum Państwowe w Rzeszowie, oddział w Sanoku, Akta Gminy Dębowiec pow. Jasło sygn. 3, s. 5

Kolejne znane pieczęcie używane w Dębowcu były już bezherbowe. Pierwsza, okrągła, o średnicy ok. 32 mm znana jest z odcisku tuszowego na dokumencie z 1930 roku. Napis na pieczęci głosił URZĄD GMINNY MIASTA DĘBOWCA, przy czym słowo MIASTA, między dwoma rozetkami w słup, znajdowało się w polu pieczęci, reszta legendy w otoku. Druga pieczęć, z poprzecznym dwuwierszowym napisem GMINA DĘBOWIEC, była okrągła, o średnicy ok. 26 mm. Odbito ją w tuszu, na dokumencie z 1943 roku. Ostatnia pieczęć należała już do Gminnej Rady Narodowej w Dębowcu. Pieczęć owalna, o wymiarach ok. 30 x 36 mm. W górnej części znajdowało się godło PRL, zaś pod nim czterowierszowa legenda GMINNA RADA NARODOWA W DĘBOWCU. Odbito ją w tuszu, na dokumencie z 1950 roku.

Fot. 20: Odcisk pieczęci Dębowca na dokumencie z 1930 roku³¹

Fot. 21: Odcisk pieczęci Dębowca na dokumencie z 1943 roku³²

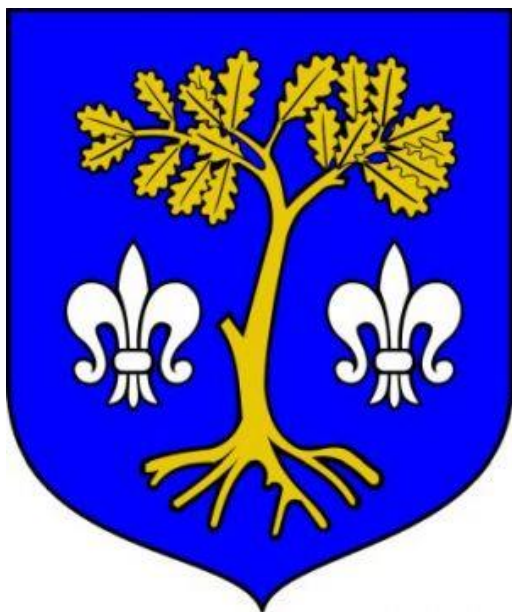
Fot. 22: Odcisk pieczęci GRN w Dębowcu na dokumencie z 1950 roku³³

Pierwsza znana piszącym te słowa barwna wersja herbu Dębowca opublikowana została w pomnikowym dziele *Miasta polskie w tysiącleciu* z 1967 roku. Nadzór merytoryczny nad herbami w tym dziele sprawowali Marian Gumowski, Zygmunt Wdowiszewski i Marian Haisig, zaś ilustracje stworzył zespół pod kierunkiem Zenona Januszowskiego. Herb Dębowca jest tutaj wyraźnie wzorowany na najstarszej pieczęci miejskiej, czy raczej na jej odrysie autorstwa Mariana Gumowskiego. Odmalowano go ze srebrnymi liliami, złotym drzewem i błękitnym polem.

³¹ Archiwum Państwowe w Rzeszowie, oddział w Sanoku, Akta Gminy Dębowiec pow. Jasło sygn. 7, s. 16

³² Archiwum Państwowe w Rzeszowie, oddział w Sanoku, Akta Gminy Dębowiec pow. Jasło sygn. 10, s. 35

³³ Archiwum Państwowe w Rzeszowie, oddział w Sanoku, Akta Gminy Dębowiec pow. Jasło sygn. 13, s. 107

Fot. 23: Aktualnie używany herb Dębowca

Fot. 24: Herb Dębowca według *Miast polskich w tysiącleciu*³⁴

Na bazie tego opracowania powstał chyba aktualnie używany herb gminy Dębowiec, choć widać po nim, że jest to jedynie kopia cyfrowa i w dodatku wykonana w odbiciu lustrzanym. Zmieniły się też odcienie poszczególnych barw herbu.

Symbolika herbu Dębowca

Według przywoływanego wcześniej Mariana Gumowskiego, a za nim Henryka Seroki, herb Dębowca łączy symbolikę herbu mówiącego oraz własnościowego. Elementem mówiącym jest drzewo – dąb, natomiast elementem własnościowym – lilie. Lilie według Seroki stanowią nawiązanie do herbu Andegawenów – Ludwika Węgierskiego albo Jadwigi. W połączeniu z legendą pieczęci, wskazującą na wierność władcy, wydaje się, że herb mógł zostać nadany przez któregoś z wyżej wymienionych monarchów jako nagroda właśnie za wierność. Układ godeł jest dość nietypowy, gdzie miejsce najważniejsze zajmuje dąb, a symbol monarchy zajmuje miejsce pośrednie. Zapewne przeważały tutaj względy kompozycyjne. Warto dodać na marginesie, że wspomniany wcześniej Wiktor Wittyg upatrywał w drzewie z pieczęci Dębowca raczej lauru aniżeli dębu, zapewne opierając się o kształt liści na odciskach pieczętnych. Przyjmujemy jednak wykładnię Gumowskiego i Seroki, jak również autorów opracowania z *Miast polskich w tysiącleciu*, że drzewem z herbu Dębowca jest dąb.

³⁴ Red. Mateusz Siuchniński, *Miasta polskie w tysiącleciu*, Tom 2, Warszawa-Kraków-Wrocław, 1967, tabl. XCIV

Herb gminy Dębowiec

Nowo stanowione herby samorządowe powinny pozostawać w zgodzie z zasadami heraldyki oraz miejscową tradycją historyczną. Opinie na temat tej zgodności wydaje minister właściwy do spraw administracji publicznej, zaś przygotowuje je działająca przy MSWiA Komisja Heraldyczna.

Aktualnie używany herb gminy Dębowiec przedstawia w niebieskim polu złoty dąb pomiędzy dwiema liliami srebrnymi w pas. Herb ten jest kopią cyfrową herbu Dębowca opublikowanego w książce *Miasta polskie w tysiącleciu*. Ten z kolei najwyraźniej opiera się o pieczęć miejską Dębowca, datowaną na XIV wiek, zaś znaną z odcisków z dokumentów XVI-wiecznych. Pieczęć ta była zaopatrzona w charakterystyczną legendę otokową. Dębowiec dysponował także pieczęciami sygnetowymi (znane są przynajmniej dwie) oraz pieczęcią sądową. W roku 1790 burmistrz Dębowca odcisnął już chyba inną pieczęć ogólnomiejską. Niestety jedyny znany nam jej odcisk nie pozwala z całą pewnością rozszyfrować godła napieczętnego, ale wydaje się, że inna jest legenda otokowa. W polu pieczęci widać chyba ponownie pień drzewa flankowany przez lilie, ale teraz pień jest już prosty. Zmiana pieczęci nastąpić mogła po zaborach, kiedy miasto przeszło w ręce prywatne, ale, co ważne, najwyraźniej nie zmieniła się symbolika miasta.

Herb gminy słusznie nawiązuje do najstarszej znanej pieczęci ogólnomiejskiej. Jako taki obecny herb gminy jest zgodny z miejscową tradycją historyczną. Komisja Heraldyczna dopuszcza także nawiązanie do pieczęci najmłodszej, ale ponieważ jedyny znany jej odcisk jest nieczytelny, zrezygnowano z takiej możliwości.

Zgodnie z sugestią Komisji Heraldycznej oraz życzeniem władz gminy Dębowiec, projekt herbu gminy wystylizowano zgodnie z wizerunkiem z *Miast polskich w tysiącleciu*. Wizerunek ten stoi na wysokim poziomie artystycznym, a co być może ważniejsze, jest maksymalnie zbliżony do wizerunku aktualnie używanego (pomijając jego lustrzane odbicie względem oryginału). Ma to istotne znaczenie z punktu widzenia mieszkańców gminy, którzy zazwyczaj są przeciwni zmianom w herbie.

Proponuje się następujący opis herbu gminy Dębowiec:

W polu błękitnym dąb złoty o esowato wygiętym pniu, flankowanym przez dwie lilie heraldyczne srebrne.

Barwy herbu pochodzą oczywiście z jego przedstawienia z roku 1967 i stanowią pewne nawiązanie do barw prawego pola herbu Andegawenów, przy czym barwę lilii odmieniono na srebrną, jak bywało to w innych herbach miejskich nawiązujących do heraldyki Andegawenów (np. herb Pilzna). Ponadto, barwy zastosowane w herbie według różnych autorów mają swoje własne znaczenie symboliczne³⁵:

ZŁOTO: delikatność, życzliwość, otucha, wzniosłość, szlachetność, rozum, poważanie, cnota, wielkość, moc, wiara, bogactwo, kierowanie, wiedza, szlachetność, szczodrość, dzielność, waleczność, wytrwałość, wierność, sprawiedliwość, łagodność, miłosierdzie, wzniosłość ducha.

SREBRO: pokora, uczciwość, niewinność, czystość, bogactwo, mądrość, nieskazitelność, radość, przyjaźń, sprawiedliwość, bezstronność, czystość, pogoda, spokój ducha, szlachectwo, prostota ducha, pilność, szczerość.

BŁĘKIT: piękno, wzniosłość, pochwała, prawość, wierność, stałość, czujność, patriotyzm, zwycięstwo, sława, miłość niebiańska, pobożność, świętość, praworządność, czystość, niewinność, natchnienie, zaufanie, chwała, powab, łagodność, słodycz. Niezależnie od tego znaczenie mają też niektóre kombinacje kolorów. Niebieska ze złotą oznaczają radość.

Dopuszcza się, na potrzeby poligrafii i grafiki komputerowej, wyrażanie tynktury srebrnej przez kolor biały, złotej przez kolor żółty. Jednakże wszędzie tam, gdzie jest to technicznie możliwe bez uzyskania barw wizualnie odbiegających od srebra, należy używać barwy srebrnej i złotej. W szczególności przy wyjątkowo uroczystych realizacjach herbu, np. na sztandarze (wówczas do wykonania godeł herbu należy użyć nici srebrnej i złotej), albo ozdobnych futerałach (srebrna i złota farba). Rozważyć można też użycie srebrnej i złotej farby na tabliczkach z nazwami ulic, lub tablicy z herbem na fasadzie Urzędu Gminy.

Flaga, banner i flaga stolikowa gminy Dębowiec

Flaga gminy Dębowiec to flaga heraldyczna, czyli płat prostokątny o proporcjach 5:8 (szerokość do długości), błękitny, na którym centralnie umieszczone zostało godło herbu gminy wysokości 8/10 szerokości płata. Aby zapewnić należyłą ekspozycję godła herbowego w przypadku braku wiatru, dla flagi zastosować można poprzeczkę stabilizującą, które to rozwiązanie techniczne jest od pewnego czasu dostępne na rynku.

---

³⁵ Paweł Dudziński, *Alfabet heraldyczny*, Warszawa 1997, s. 40-42

Banner gminy Dębowiec to płat prostokątny o proporcjach 1:4 (szerokość do wysokości) będący pionowym odwzorowaniem flagi. Płat jest błękitny, z godłem herbu gminy szerokości 8/10 szerokości płata, umieszczonym w taki sposób, że jego górna krawędź leży w odległości 8/10 szerokości płata od jego górnej krawędzi.

Flaga stolikowa gminy Dębowiec to płat prostokątny o proporcjach 1:2 (szerokość do wysokości) będący pionowym odwzorowaniem flagi, zawieszany na poprzeczce mocowanej do stojaka. Płat jest błękitny, z godłem herbu gminy szerokości 8/10 szerokości płata umieszczonym centralnie.

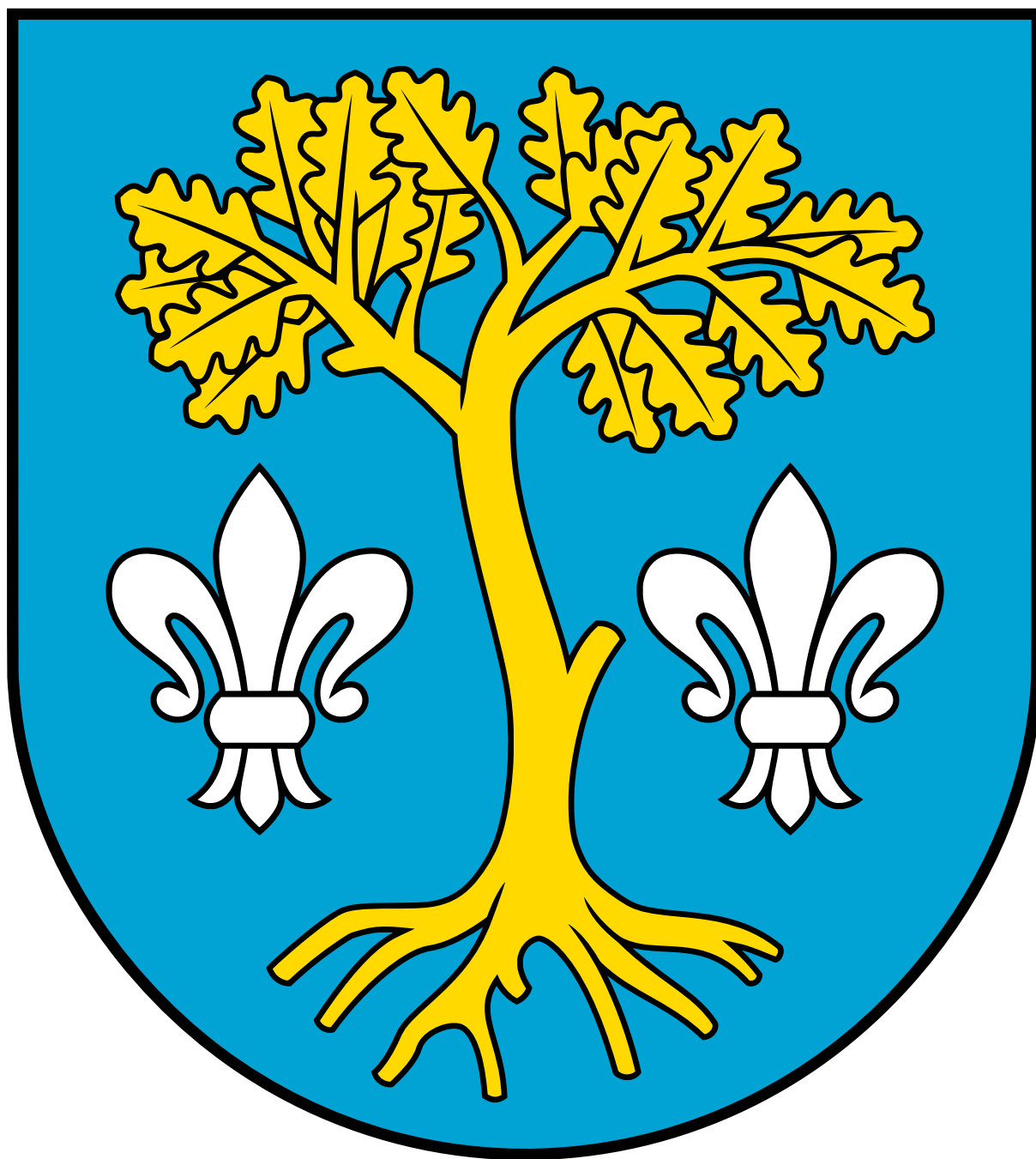
Pieczęcie gminy Dębowiec

Pieczęcie gminne zaprojektowano w trzech wariantach: ogólna, wójtowska i Rady Gminy. Wszystkie są okrągłe, o średnicy 36 mm, z uproszczonym godłem herbu gminy umieszczonym w polu pieczęci. Pole pieczęci oddzielone jest od otoku linią perełkową. Majuskułowa legenda otokowa głosi odpowiednio + GMINA DĘBOWIEC, + WÓJT GMINY DĘBOWIEC oraz + RADA GMINY DĘBOWIEC. Legendę rozpoczyna ażurowy krzyżyk kawalerski.

Sztandar gminy Dębowiec

Sztandar gminy Dębowiec to dwustronny kwadratowy płat obszyty z trzech stron frędzlą złotą, zaś czwartą stroną przymocowany do drzewca za pomocą koluszków osadzonych na szpili. Strona prawa sztandaru jest czerwona z godłem państwowym w części centralnej. Strona lewa sztandaru jest błękitna z godłem herbu gminy w części centralnej. Godło herbu powinno być wyszywane nicią srebrną i złotą. Godło otacza półkolisty majuskułowy srebrny napis WIERNE MIASTO DĘBOWIEC, od dołu zaś + 1349 + 20xx. Napis u góry nawiązuje do legendy pieczętniej najstarszej pieczęci miejskiej Dębowca. U dołu umieszczono z jednej strony datę roczną pierwszej wzmianki o Dębowcu jako mieście, zaś z drugiej strony datę fundacji sztandaru. Drzewce sztandaru zwieńczone jest metalową złocistą tuleją, na której osadzono złocistą głowicę w postaci ażurowego grotu, w który wpisana została heraldyczna lilia z godła herbu gminy. Do tulei ma być przywiązana szarfa podzielona na trzy równe pasy poziome: żółty, błękitny i biały, zakończona frędzlą złotą.

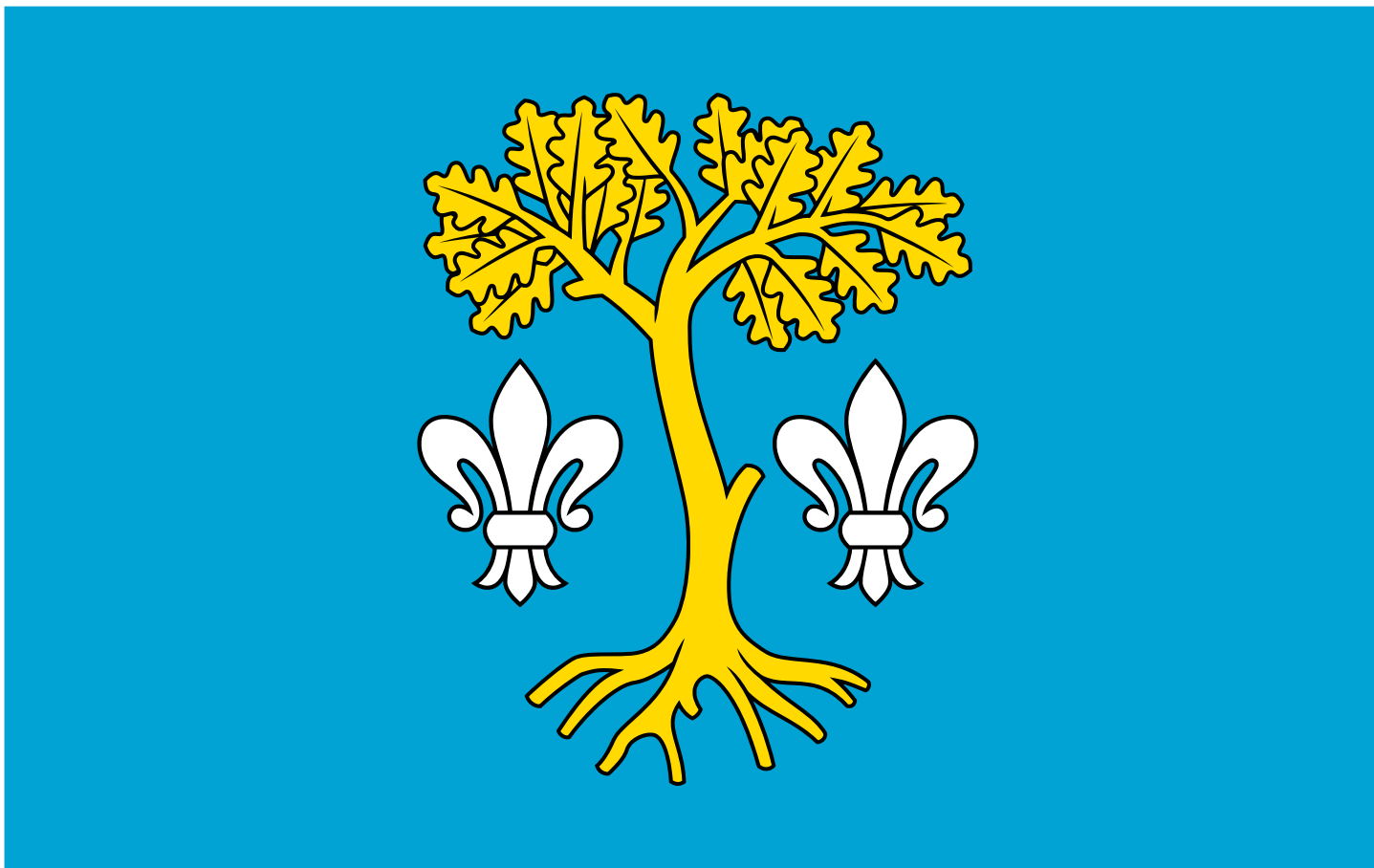
Projekt herbu gminy Dębowiec

PANTONE Vacat	PANTONE Black 6 C	PANTONE 803 2X	PANTONE 306 C
CMYK 0, 0, 0, 0	CMYK 0, 0, 0, 100	CMYK 0, 15, 100, 0	CMYK 100, 0, 0, 0
RGB 0, 0, 0	RGB 0, 0, 0	RGB 255, 213, 0	RGB 0, 160, 227

Projekt flagi gminy Dębowiec

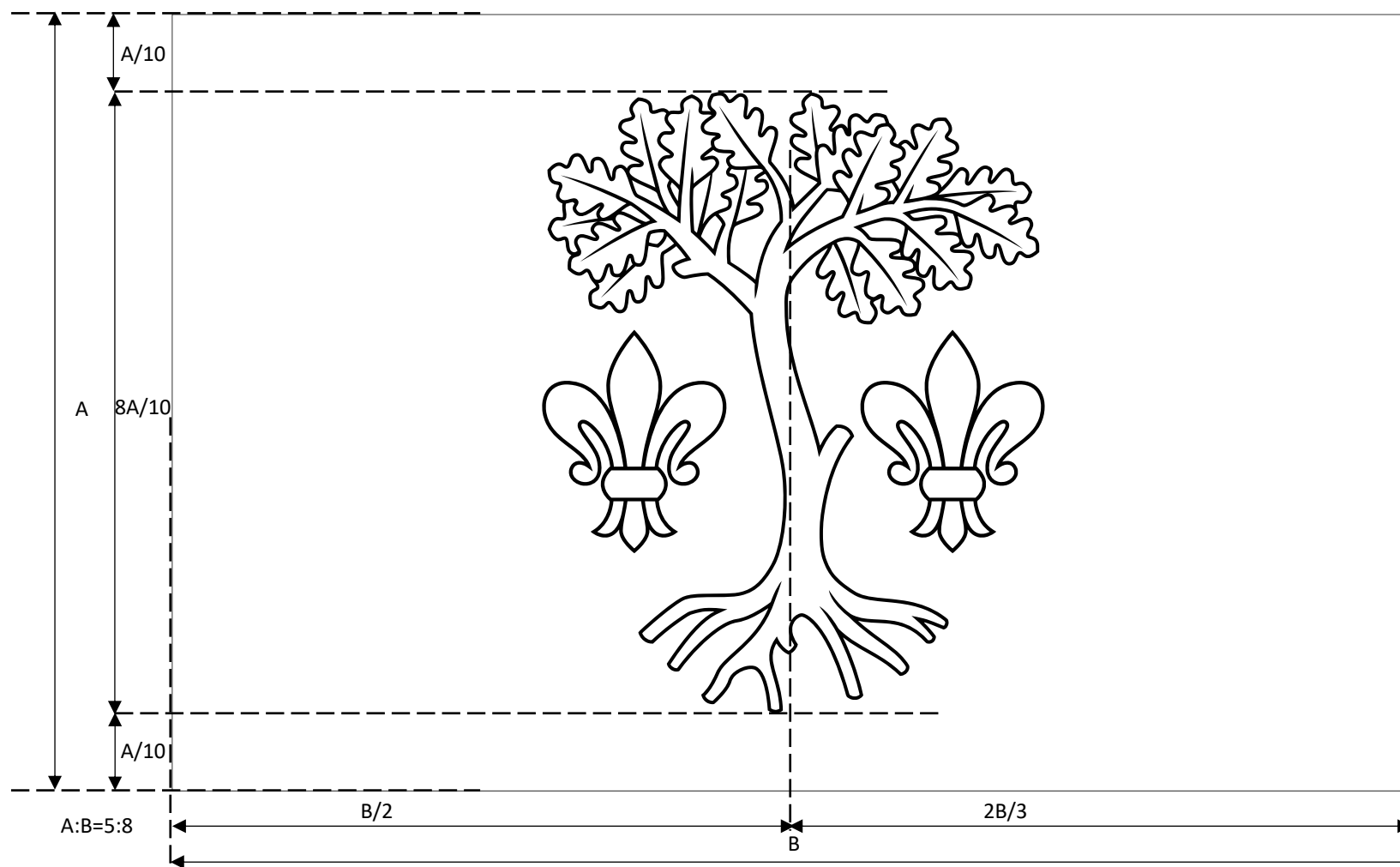
PANTONE Vacat
CMYK 0, 0, 0, 0
RGB 0, 0, 0

PANTONE Black 6 C
CMYK 0, 0, 0, 100
RGB 0, 0, 0

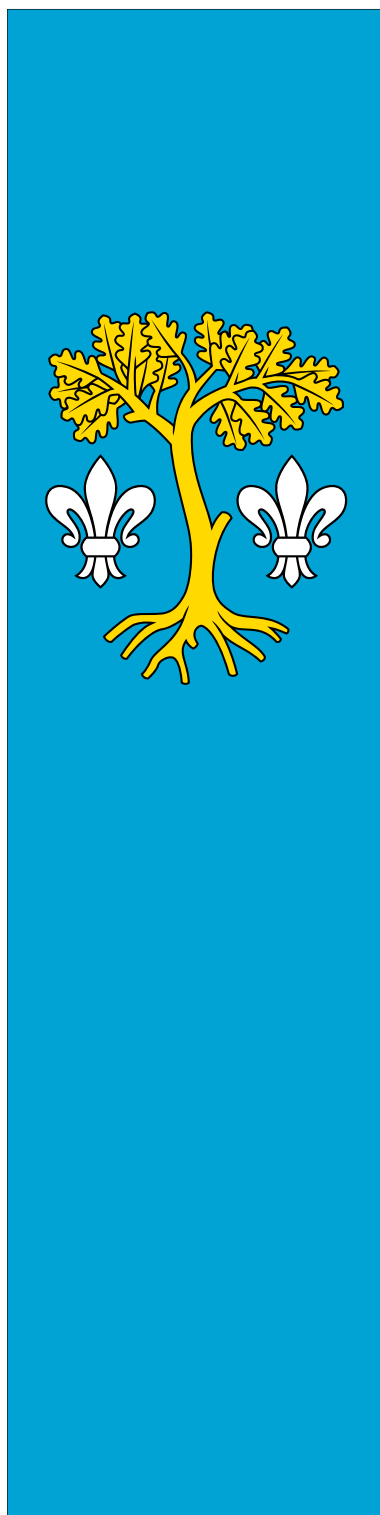
PANTONE 803 2X
CMYK 0, 15, 100, 0
RGB 255, 213, 0

PANTONE 306 C
CMYK 100, 0, 0, 0
RGB 0, 160, 227

Projekt flagi gminy Dębowiec – rysunek konturowy

Projekt banneru gminy Dębowiec

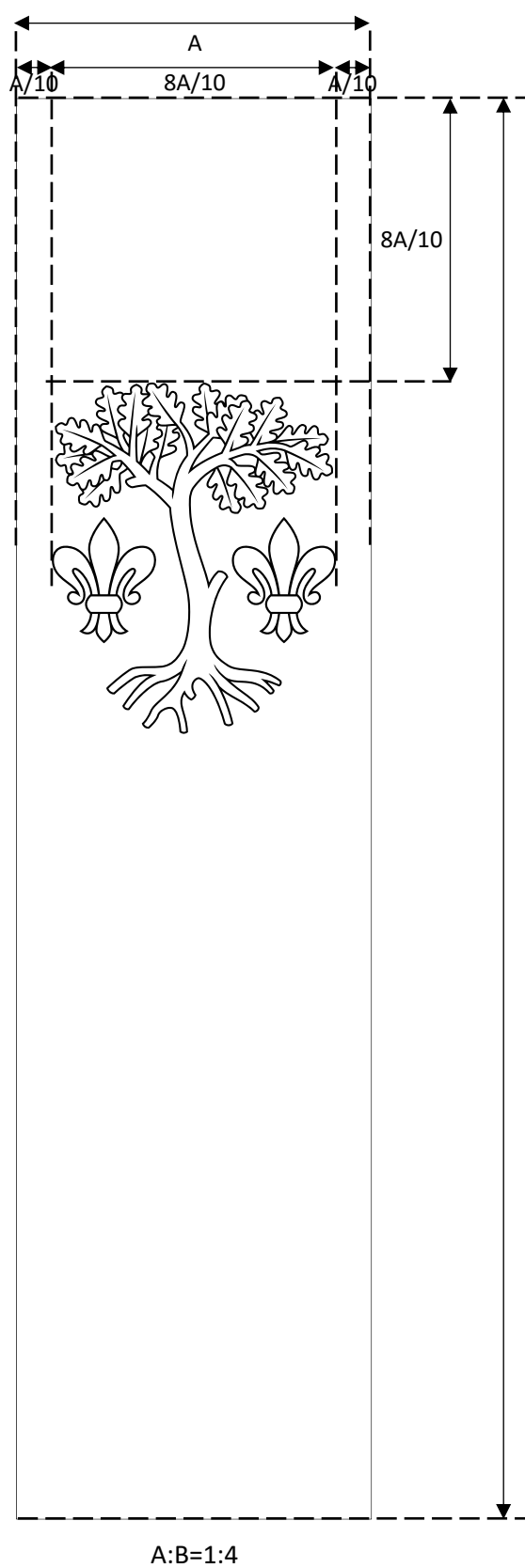
PANTONE Vacat
CMYK 0, 0, 0, 0
RGB 0, 0, 0

PANTONE Black 6 C
CMYK 0, 0, 0, 100
RGB 0, 0, 0

PANTONE 803 2X
CMYK 0, 15, 100, 0
RGB 255, 213, 0

PANTONE 306 C
CMYK 100, 0, 0, 0
RGB 0, 160, 227

Projekt banneru gminy Dębowiec – rysunek konturowy

Projekt flagi stolikowej gminy Dębowiec

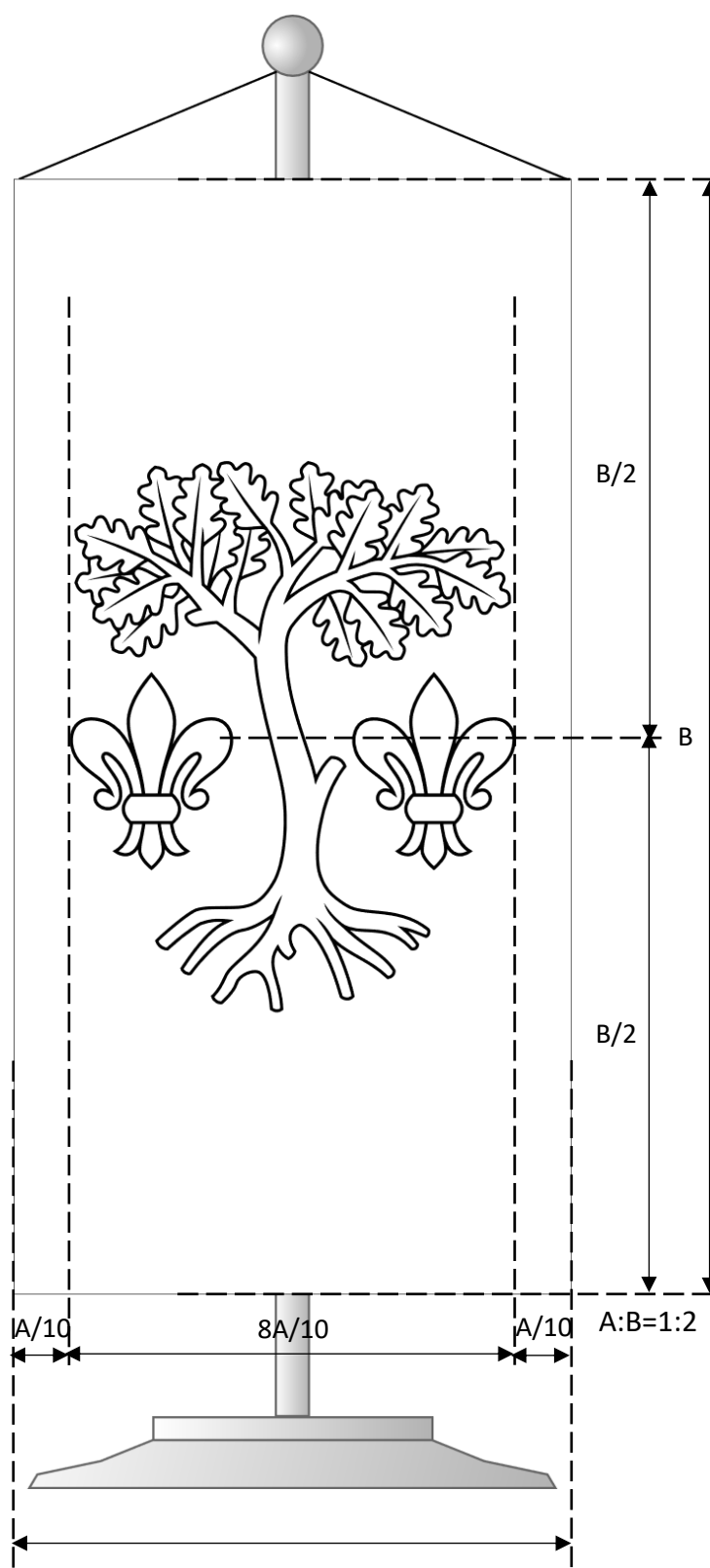
PANTONE Vacat
CMYK 0, 0, 0, 0
RGB 0, 0, 0

PANTONE Black 6 C
CMYK 0, 0, 0, 100
RGB 0, 0, 0

PANTONE 803 2X
CMYK 0, 15, 100, 0
RGB 255, 213, 0

PANTONE 306 C
CMYK 100, 0, 0, 0
RGB 0, 160, 227

Projekt flagi stolikowej gminy Dębowiec – rysunek konturowy

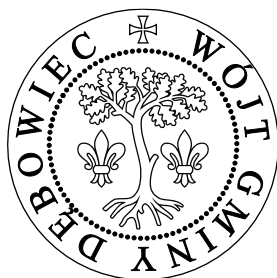

Projekt pieczęci gminy Dębowiec

Pieczęć ogólna

Pieczęć wójta

Pieczęć rady

1:1

Ø 36 mm

Projekt sztandaru gminy Dębowiec – strona prawa

PANTONE 485 C CMYK 0, 100, 100, 0 RGB 227, 30, 36	Niś złota (pazury, dziób i korona orła)	Niś srebrna, jasna (wyłącznie orzeł)	Niś srebrna, ciemna (wyłącznie orzeł)	PANTONE Vacat CMYK 0, 0, 0, 0 RGB 255, 255, 255 (Szarfa)	PANTONE 306 C CMYK 100, 0, 0, 0 RGB 0, 160, 227 (Szarfa)	PANTONE 803 2X CMYK 0, 15, 100, 0 RGB 255, 213, 0 (Szarfa)
---	--	---	--	---	---	---

Projekt sztandaru gminy Dębowiec – strona lewa

Niść złota (dąb)	Niść srebrna, jasna (napis, lilie)	PANTONE Black 6 C CMYK 0, 0, 0, 100 RGB 0, 0, 0 (Kontury godła)	PANTONE Vacat CMYK 0, 0, 0, 0 RGB 255, 255, 255 (Szarfa)	PANTONE 306 C CMYK 100, 0, 0, 0 RGB 0, 160, 227 (Szarfa, płat)	PANTONE 803 2X CMYK 0, 15,10 0, 0 RGB 255, 213, 0 (Szarfa)
---------------------	---------------------------------------	--	---	---	---